

Mál nr. 59/2009

M og Vátryggingafélagið V v slysátryggingar ökumanns A

Umferðaróhapp þegar ökumaður torfæruhjóls missti stjórn á því þ. 16.9.2006.

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 13.2.2009. ásamt fylgiskjölum 1-13.
2. Bréf V dags 9.3.2008 ásamt fylgiskjölum 1-4.

Málsatvik.

Ökumaður A segist hafa verið á leiðinni heim til sín og misst stjórn á A í beygju með þeim afleiðingum að hann fell af hjólinu og slasaðist. Ökumaður A var með allan þann öryggisútbúnað og hlífar sem lög gera ráð fyrir segir í lögregluskýrslu en ökumaður var ekki með ökuréttindi á ökutæki eins og hér um ræðir. M krefst bóta úr slysátryggingu ökumanns hjá V. Lögmaður M heldur því fram að upplýsingar um slysið hafi borist V fyrir þ. 25.4.2007 en þá hafi V tilkynnt að slysið hefði sannanlega verið skráð hjá V. Þ. 18. júní 2008 hafi V hafnað bótaskyldu en þá hafi verið meira en ár liðið frá því að V hafi verið kunnugt um atvik sem leyst hafi getað V undan ábyrgð þar til að V hafi tilkynnt M þá afstöðu sína að hafna bótaskyldu á þeirri forsendu að M hafði ekki öðlast ökuréttindi þegar slysið varð. Lögmaður M vísar til 31.gr. og 94 gr. laga um vátryggingasamninga nr. 30/2004. V hafnar bótaskyldu þar sem um stórfellt gáleysi ökumanns hafi verið að ræða en á slysdegi hafi ökumaður verið nýorðinn 17 ára gamall og án ökuréttinda. V segir rétt að lögregluskýrsla vegna slyssins og upplýsingar um ökuferil M hafi borist V í apríl 2007 en nánari upplýsingar um ökuferil M og réttindasögu hafi ekki borist V fyrr en 20.10.2008. Þá vísar V til lögskýringarsjónarmiða varðandi 31.gr og 94.gr vátryggingasamningalaga.

Álit.

Ágreiningslaust er, að V bárust upplýsingar um slysið m.a. lögregluskýrsla eigi síðar en í apríl 2007. Þá er einnig ágreiningslaust að M hafði ekki ökuréttindi á slysdegi. Upplýsingar um það koma fram í lögregluskýrslu. V tilkynnti ekki um að það hafnaði bótaskyldu fyrr en í júní 2008.

Í 1. mgr. 31.gr vátryggingasamningalaga nr. 30/2004 segir að hyggist vátryggingafélag bera fyrir sig að það sé laust úr ábyrgð í heild eða að hluta skuli það tilkynna vátryggingataka eða vátryggðum þá afstöðu sína og skuli tilkynningin send út án ástæðulauss dráttar eftir að félaginu varð kunnugt um atvik sem leyst gátu það undan ábyrgð Þá segir í 2. mgr. 31.gr að vanræki félagið upplýsingaskyldu sína skv. 1. mgr., glati það rétti sínum til að bera ábyrgðartakmörkunina fyrir sig. Í 94.gr. vátryggingasamningalaga er kveðið á um það að vátryggingafélag sem hyggist bera fyrir sig að það sé laust undan ábyrgð að öllu leyti eða að hluta skuli senda vátryggingataka tilkynningu um þá afstöðu sína án ástæðulauss dráttar eftir að félagið vissi um þau atvik sem veita því heimild til að beita þeim rétti sínum og vanræki félagið að senda slíka tilkynningu glati það rétti til að bera fyrir sig atvikin.

Þegar tilkynning barst V í apríl 2007 þá kallaði það á viðbrögð félagsins, vildi V bera fyrir sig að það teldi sig laust úr ábyrgð sbr. 31.gr og 94. gr. vátryggingasamningalaga. Slíka tilkynningu sendi V ekki frá sér fyrr en rúmt ár var liðið frá því að félaginu var sannanlega tilkynnt um tjónið og það

hafði allar forsendur til að taka afstöðu og tilkynna um að það hafnaði bótaskyldu vegna þess að M hafði ekki ökuréttindi. Í 31.gr. og 94.gr. vátryggingasamningalaga segir að tilkynningu skv þeim lagaákvæðum skuli félagið senda án ástæðulass dráttar og jafnframt er tekið fram að sendi félagið ekki slíka tilkynningu án ástæðulauss dráttar þá glati það rétti til að bera fyrir sig atvikin eða ábyrgðartakmörkunina sem fyrir hendi voru.

V tilkynnti M eða lögmanni hans ekki um það án ástæðulauss dráttar sbr. 31.gr. og 94.gr. vátryggingasamningalaga að félagið hafnaði bótaskyldu á þeim forsendum sem raktar eru hér að ofan og glataði þannig rétti til að bera fyrir sig tilvikin sbr. 2. mgr. 31.gr. vátryggingasamningalaga. M á því rétt á bótum úr hendi V vegna þess tjóns sem hann varð fyrir í máli þessu.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns hjá V.

Reykjavík 24.3. 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.